

T-32. Bűnök, megtérés, újonnan születés

Kedves Szülők és Gyerekek!

Korábban azt írta egy szülő a gyerekekről: „Ők is szeretnének megtérni. Még nem megy, nem tudják, hogyan kell. Néhány bűnüket elismerik, és ebben változni is szeretnének...” Úgy gondoltam, hasznos lesz, ha beszélgetünk a bűnökről, megtérésről és az újonnan születésről.

Ezt a kérdést az előzőekben már érintettük, különösen, amikor a haragról, bosszankodásról, mérgelődésről, vitatkozásról és veszekedésről volt szó. Ezek **bűnök**. Ezeken kívül még sok más bűn is van. Pl. engedetlenség, lustaság, bálványimádás, stb. Mi a bálványimádás? Bármi lehet, akit vagy amit jobban szeretünk, mint Istent, amit „imádunk”, amivel szívesen sok időt eltöltünk, stb. Ilyen lehet pl. a sport, foci, internetezés, evés, ivás, stb. A bűn engedetlenség Istennel szemben, ami a gyerekeknél leginkább a szüleikkel szemben való engedetlenségben mutatkozik meg. A gyerekek is tudják, érzik a lelkiismeretükben, hogy mikor vétkeznek.

A megtérés azt jelenti, hogy megváltoztatom a gondolkodásomat. Különösen Isten és a bűn felől. Ezután tisztelni akarom Istent, engedelmeskedni akarok Neki és a szüleimnek is. El akarom hagyni a bűneimet. Nem akarok mérgelődni, vitatkozni, veszekedni. Nem akarok lustálkodni. Nem akarom, hogy bálványom legyen pl., a foci vagy a különböző „kütyük” nézegetése, amin sokszor olyanokat nézegettek, amit szégyellenétek, ha a szüleitek megtudnák. A megtérés azt jelenti, hogy nem akarok mértéktelen lenni sem az evésben, sem az ivásban, sem a játékban, semmiben. Többet akarok Bibliát olvasni, és a szüleimmel ilyen témákról beszélgetni. Szóval keresem Istent és az Ő akaratát, mert rájöttem, hogy nem jó úton járok, és a jó útra szeretnék térni. Ez a megtérés.

A megtéréssel járó jó törekvésben egy idő után észreveszitek, hogy nagyon nehezen megy. Egyes bűnöket el tudtok hagyni, de vannak olyanok, amik szinte megkötöznek, nem tudtok tőle szabadulni. Én is így voltam 13-14 éves koromban. Nagyon iparkodtam Istennek tetszeni, de volt egy-két olyan bűn, amit nem tudtam elhagyni, hiába erőlködtem.

Ekkor Istenhez imádkoztam, könyörögtem, hogy változtasson meg, mert magamtól nem tudok megváltozni, noha akarok, és minden erőmet latba vetem. Tudtam, hogy ha Isten nem változtat meg, és a bűnben maradok, akkor elkárhozom. Rettenetes volt ez a felismerés. Segítséget kértem a szüleimtől és idősebb testvérektől, hogyan változhatnék meg. Egyúttal szégyelltem is magam a bűneim miatt.

Végül Isten meghallgatott, ahogy meg van írva: **Máté 7:8** *Mert aki kér, mind kap; és aki keres, talál; és a zörgetőnek megnyitják.* Isten megadta, amit kértem. A megoldás az volt, hogy Isten **újonnan szült engem.**

Az történt, amiről legutóbb volt szó. Idézem: „Mindent meg kell tenni, hogy ne mérgelődjünk, ne bosszankodjunk, ne vitatkozzunk, ne veszekedjünk, mert ez rossz. De ha nem sikerül megszabadulni e rossz gyümölcsöktől, akkor be kell látni, hogy „gyökeres változásra” van szükség. Vagyis arra, hogy az a rossz fa kicserélődjön jó fára. Ezt az Úr Jézus meg tudja tenni. Ezt nevezzük újonnan születésnek. Ha egyszer nektek fájni fog, hogy nem tudtok jók lenni, hiába akartok teljes igyekezettel, akkor forduljatok az Úr Jézushoz, hogy Ő szülessen meg bennetek, és tegyen benneteket mássá, jó fává. Akkor nektek adja az Ő jó, büntelen életét, az Ő isteni természetét, hogy jó gyümölcsöt tudjatok teremni”. Ha engem újonnan szült Isten, titeket is újonnan szül, ha őszintén akarjátok.

Tanuljátok meg a következő aranymondást: **Zsolt 40:2-3a** *Várván vártam az Urat, és hozzám hajolt, és meghallgatta kiáltásomat. És kivont engem a pusztulás gödréből...*

Szeretettel: Debrecen, 2020. június 28-án, vasárnap,
Apostol Imre bácsi